

рации. Доброкачествената буца е безвредна само тогава, когато е на някое невинно място, когато не притиска вътрешността. Така често пжти се срѣщат буци, които се състоят само от тлъстина. Ако тѣзи-тлъстинни буци стоят на кожата*), тѣ не принасят почти никаква вреда. Ако тѣ сж много тежки (понѣкога тежатъ нѣколко килограма), то това е, разбира се неудобно, обаче голѣма опасност отъ тѣхъ нѣма.

Сжщо така безвредни сж постоянните буци, ако тѣ стоятъ на костите на краката или ржцетѣ. Но ако едните или другите доброкачествени буци стоятъ така, че притискатъ гърлото или дихателната тржба, то тѣ могатъ да задушатъ болния. За да се избави отъ тази опасностъ, трѣбва навреме да се изрѣже буцата.

Често пжти буците, които сами по себе си сж безвредни, представятъ голѣма опасностъ за болния, когато тѣ притискатъ грѣбначния или главния мозъкъ. Когато притискатъ грѣбначния мозъкъ у човѣка осакатяватъ или двата крака или пъкъ и двата крака и двете ржце. На гледъ и ржцетѣ и краката сж сжщо такива както и по-рано, и все пакъ болниятъ не може да ги движи. Причината на това е, че всичките наши движения се управляватъ отъ мозъка, а еднажъ мозъкътъ повреденъ, то и движенията сж невъзможни. Освенъ това, боленъ, у когото грѣбначниятъ мозъкъ е притиснатъ отъ буца, изгубва чувствителността си по краката, по гърба, корема, а понѣкога и въ ржцетѣ. Колкото и да бутаме краката му, даже и да ги бодемъ, болниятъ не чувства, като че ли краката не сж негови, ами чужди. И затова болните винаги се оплакватъ, че краката (или краката и ржцетѣ) имъ сж мъртви. Въ добавъкъ къмъ всичките тѣзи страдания болните започватъ сжщо като пеленачета-деца, да изпущатъ своите испражнения, защото тѣ не чувствуватъ, кога да отидатъ по нужда.

Ако буци притискатъ не грѣбначния, ами главния мозъкъ, то положението на болните е още по-лошо: тѣ страдатъ отъ ужасно главоболие, повръща имъ се, ослѣпватъ, понѣкога оглушаватъ и сжщо така осакатяватъ съ ржцетѣ и краката.

Такива болни не винаги могатъ да се излѣкуватъ. Ако буцата лежи дълбоко въ мозъка, то до него не може да се задълбае ножъ, защото мозъкътъ не може да се рѣже както кожа или тлъстина. Но ако буцата е отгоре му, то понѣкога може да се оглужи, и по такъвъ начинъ да се спаси болниятъ.

Боленъ, който не може да движи своите членове, който не чувства тѣлото си, който изпуска нечистотиите си, тѣй силно страда, че охотно се съгласява на най-опасната операция, само да може да се излѣкува. И представете си щастието на боленъ, комуто следъ сполучлива операция му се възвръща чувството, у когото краката и ржцетѣ се съживяватъ. Все едно като че ли е билъ мъртъвъ и е възкръсналъ.

Значи, и при буците, сжщо така както и при премахването

*) Най-често тѣзи буци стоятъ на кожата като ябълки или круши на дърво.